

Toelichting op het functieraster

Algemeen

In het functieraster voor de Textiel-, Tapijt- en Mode-industrie zijn de referentiefuncties gerangschikt naar werkgebied en functiegroep weergegeven. Dit raster geeft in feite in één opslag de niveauperhoudingen tussen de referentiefuncties weer.

De referentiefuncties zijn een weergave van veel voorkomende functies in de bedrijfstak Textiel-, Tapijt- en Mode-industrie. Binnen deze bedrijfstak is een grote diversiteit aan bedrijven te vinden, zowel naar grootte als naar productassortiment.

De in het handboek opgenomen functies komen derhalve niet uit één maar uit verschillende ondernemingen. Dit om een optimale spreiding over de bedrijfstak te realiseren.

Omdat de bedrijfs- of afdelingsomvang bij veel functies géén alles bepalende factor voor het functieniveau is, wordt dit om die reden ook niet altijd in de referentiefuncties benadrukt. Dit om de schijn van belangrijkheid te vermijden.

Zo zijn ook functies binnen één werkgebied veelal functies uit verschillende onderneming en zijn er dus niet altijd hiërarchische verbanden tussen functies binnen één werkgebied.

In een aantal gevallen is er sprake van een zogenaamde functiereeks (bijvoorbeeld modinette I, II, III) waarbij de niveauper verschillen worden bepaald door binnen één type functie onderscheid aan te brengen door het toekennen van meer of minder verantwoordelijkheden.

Bij het kiezen van één of meer referentie-functies is het dus belang de verschillende referentiefuncties eerst goed te bestuderen.

Combifuncties

De in het functieraster opgenomen functies zijn zogenaamde enkelvoudige functies.

In de praktijk komen echter ook functies voor waarin twee of drie van deze functies zijn samengevoegd. Omdat een veelheid aan combinaties mogelijk is en het ondoenlijk is om al deze combinatiefuncties te onderzoeken, is er voor gekozen om in het functie-onderzoek de nadruk te leggen op het beschrijven en waarderen van enkelvoudige referentiefuncties.

De vraag is nu hoe deze combinatiefuncties kunnen worden ingedeeld. Hierbij is het zinvol om een onderscheid te maken tussen combinatiefuncties die zijn samengesteld uit deelfuncties die zich in dezelfde functiegroep bevinden en combinatiefuncties die zijn samengesteld uit deelfuncties die zich in verschillende functiegroepen bevinden.

Bij een combinatiefunctie die is samengesteld uit deelfuncties die in verschillende functiegroepen zijn ingedeeld is het relatief eenvoudig. Hiervoor geldt in het algemeen dat de combinatiefunctie kan worden ingedeeld in de groep waarin zich de hoogste deelfunctie bevindt.

Wanneer een combinatiefunctie bestaat uit deelfuncties die zich in dezelfde functiegroep bevinden wordt het al wat moeilijker om de juiste indeling te bepalen. In sommige gevallen leidt zo'n situatie tot een indeling van de combinatiefunctie in dezelfde functiegroep als de deelfuncties (meer is niet per definitie zwaarder), maar indeling in de naasthogere functiegroep kan ook aan de orde zijn. Van indeling in de naasthogere functiegroep, kan alleen sprake zijn als voldaan wordt aan de volgende twee voorwaarden:

1. Tenminste één van de deelfuncties is hoog in de functiegroep gewaardeerd, m.a.w. heeft een ORBA-score die dicht aanzit tegen de groepsgrens van de naasthogere functiegroep
2. De combinatie van de deelfuncties leidt tot een bepaalde meerwaarde of synergie- effect, bijvoorbeeld met betrekking tot de volgende kenmerken:
 - Verwachte bijdrage: overweeg of de combinatie van kernactiviteiten leidt tot een grotere bijdrage aan de organisatie. Denk hierbij aan de omvang van de bijdrage, de mate van ondersteuning of beïnvloeding en de termijn waarop het effect merkbaar is in termen van resultaten.
 - Functionele Beslissingen: als gevolg van het combineren kunnen nieuwe of andere probleemsituaties ontstaan; de verscheidenheid van problemen neemt meestal toe. Een breder gebied wordt overzien of er kunnen minder richtlijnen en voorschriften worden gesteld.
 - Kennis: als gevolg van het combineren kunnen er meer verschillende kennisgebieden zijn die in samenhang met elkaar worden toegepast en waarmee problemen sneller kunnen worden opgelost. De breedte van de kennis neemt toe. Ook hier geldt: overweeg of de bijkomende kennis meer van het zelfde is of dat dit een bepaalde meerwaarde geeft.